

organisační otázky, návrhy a přání, stran tělesné výchovy. Poradní sbor pro tělesnou výchovu může také z vlastního popudu v zásadních a organisačních otázkách stran tělesné výchovy podávat ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy návrhy a náměty.

§ 3.

Předsedu jmenuje ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Podle potřeby zvolí si poradní sbor ze svého středu místopředsedu k zastupování předsedy pro případ, že by předseda nemohl předsednické funkce dočasně zastávat.

Volba místopředsedy musí být potvrzena ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Počet členů poradního sboru a způsob jejich ustanovení, jakož i způsob volby místopředsedy bude určen nařízením. Ministerstvu národní obrany i školství a národní osvěty přísluší v poradním sboru zastoupení.

§ 4.

Funkce předsedy a členů poradního sboru jest funkcí čestnou.

Přespolním členům bude hrazeno cestovné a dieta podle výměry, jež bude určena nařízením.

§ 5.

Předseda, nebo v jeho zastoupení místopředseda (§ 3), svolává schůze poradního sboru pro tělesnou výchovu jednou za 3 měsíce, je však povinen učiniti tak i častěji, žádá-li za to nejméně jedna třetina členů poradního sboru, nebo některé ze zúčastněných ministerstev.

§ 6.

O jednacím řádku a jeho změnách usnese se poradní sbor prostou většinou hlasův a to za přítomnosti nejméně poloviny členů, předsedu pokud se týče místopředsedu v to nečítaje. Jednací řád podléhá schválení ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

§ 7.

Nařízením mohou podle potřeby zřízeny býti i okrskové poradní sbory pro tělesnou výchovu podle obdoby hořejších ustanovení.

§ 8.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením jeho pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Hodža v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Čís. 229.

Nařízení ministra s plnou mocí pro správu Slovenska ze dne 24. března 1920

o prozatímní úpravě příslušnosti ve věcech veřejných silnic a mýt na Slovensku.

Na základě § 14 zákona ze dne 10. prosince 1918, čís. 64 Sb. z. a n., nařizují:

§ 1.

Veškeré věci týkající se veřejných silnic a mýt, jež podle uherského zák. čl. I.: 1890, pokud se týče dodatků (zákonů, nařízení a jiných předpisů) k němu patřily do působnosti bývalého uherského ministerstva obchodu, náležejí až do další zákonné úpravy do oboru působnosti ministerstva veřejných prací.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Šrobár v. r.

Čís. 230.

Zákon ze dne 7. dubna 1920,

jmž se vydávají zvláštní ustanovení pro civilní státní zaměstnance, kteří válkou byli zdrženi ve výkonu nebo nastoupení civilní služby státní.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

§ 1.

(¹) Státními zaměstnanci uvedenými v článkách II. až IV. a v §§ 14 a 16 článku VI. tohoto zákona rozuměti jest zaměstnance podléhající zákonu ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. (služeb. pragmatice).

Článek II.

Ustanovení pro státní zaměstnance a čekatele, kteří pro válku přerušili službu civilní nebo nemohli ji nastoupiti.

§ 2.

(¹) Jsou-li povyšování dodatečně úředníci, kteří jen z toho důvodu nebyli povýšeni, že konali válečnou vojenskou službu, byli zajati, neb zavražděni, byli pohřešováni, neb válkou zbavení styku s úřadem, aneb jmž jinakou příčinou, válkou způsobenou bylo zabráněno, aby konali svoji civilní službu, může povýšení býti provedeno se

zpětnou účinností od onoho dne, jenž by byl býval jim stanoven jako den povýšení, kdyby nebylo bývalo uvedených okolností. Tímto dnem řídí se služební pořadí.

(2) Těchto ustanovení jest užití obdobně na jmenování čekatelův úředníky a soudci.

§ 3.

(1) Úředníkům, kteří byli některou z okolností uvedených v § 2, odst. 1, zdrženi ve výkonu vyšší odborné zkoušky a byli jen z tohoto důvodu přeskočeni úředníky, kteří byli v pořadí za nimi, může výhoda § 2 býti přiznána, vykonají-li s úspěchem vyšší odbornou zkoušku nejdéle do roka po zániku překážky, případně do roka po té, kdy splněny byly podmínky stanovené pro připuštění ke zkoušce (přípravný kurs atd.).

(2) Příslušný ústřední úřad může výjimečně povolit prodloužení této lhůty, je-li delší průtah výkonu zkoušky z vážných příčin omluvitelný.

(3) Tato ustanovení platí obdobně též pro odbornou zkoušku čekatelů; lhůta pro vykonání zkoušky soudcovské prodlužuje se však na dva roky po zániku překážky.

(4) Výjimečně může výhoda § 2 býti přiznána také oněm úředníkům, kteří nemohli včas vykonati vyšší odbornou zkoušku jen proto, že následkem války byli v civilní službě plně využiti.

§ 4.

(1) Zemřel-li úředník po onom dni, jenž by mu byl býval ustanoven za den povýšení, kdyby nebyly nastaly okolnosti v § 2 uvedené, mohou přiznány býti jeho pozůstalým zaopatřovací požitky tou výměrou, jež by jim příslušela, kdyby bylo povýšení nastalo ještě před jeho smrtí.

(2) Toto ustanovení platí obdobně pro čekatele.

§ 5.

Zvláštní den povyšovací neb jmenovací se zpětnou účinností může také býti ustanoven, byl-li úředník (čekatel), u kterého nastala překážka ve smyslu § 2, povýšen (jmenován) ještě před účinností tohoto zákona.

§ 6.

Ustanovení §§ 2 až 5 platí obdobně pro jmenování sluhů neb osob na roveň jim postavených a podúředníků.

§ 7.

(1) Čekatelům úřednickým a státním zaměstnancům, kteří, byvše v civilní státní službě ustanoveni nebo do ní přijati, pro překážky v § 2 uvedené nemohli nastoupiti službu, může doba, po kterou trvala tato překážka, býti započtena pro postup do vyšších platů, jakož i do služební doby zejména do doby rozhodné podle § 37 služ. pragmatiky pro určení služebního pořadí.

(2) U čekatelů nastává započtení, když byli jmenováni úředníky (soudci).

Článek III.

Ustanovení pro státní zaměstnance, kteří nemohli pro vojenskou službu válečnou žádati o přijetí do státní služby civilní nebo do ní býti přijati, ač měl vyžadovanou kvalifikaci.

§ 8.

(1) Státním zaměstnancům skupiny A—C služ. prag., kteří nabyvše ustanovené kvalifikace, nemohli se pro výkon válečné služby vojenské ucházeti o přijetí do praxe u státních civilních úřadův anebo z téhož důvodu nebyli do praxe této přijati, může se včítati, když byli jmenováni úředníky (soudci), vojenská služba v § 14 vyčtená pro postup do vyšších požitků, jestliže: 1. se o přijetí ucházeli nejdéle do měsíce po přeložení do neaktivního stavu, nebo bezprostředně přejdou ze služby vojenské do služby civilní a 2. praxi úřední do účinnosti zákona nastoupili nebo do šesti měsíců po svém přeložení do neaktivního stavu nastoupí.

(2) Nezaviněné zmeškání lhůt v odstavci 1. uvedených může ve zvlášť pozoruhodných případech příslušný ústřední úřad prominouti v dohodě s ministerstvem financí.

§ 9.

Ostatním státním zaměstnancům může býti za obdobných podmínek (§ 8) započtena válečná služba vojenská v rozsahu v § 14 uvedeném, nejvýše však ve výměře 4 let pro postup do vyšších platů.

Článek IV.

Ustanovení pro státní zaměstnance, kteří válečnou službou vojenskou zdrželi se ve studiích.

§ 10.

(1) Státním zaměstnancům skupiny A—C služební prag., kteří výkonem válečné vojenské služby byli déle než rok zdrženi ve svých studiích stanovených pro skupinu, k níž náležejí, mohou, když byli jmenováni úředníky (soudci), zkráceny býti postupové lhůty čl. III. § 1, čl. VI. a VII. § 9 zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., v každé z prvních dvou tříd časového postupu o dva roky až do úhrnné výměry 4 roků nebo kratší v měsících čítané vojenské služby vyčtené v § 14.

(2) Doba získaná válečnou maturitou nebo jinou poskytnutou výhodou budiž od včítatelné vojenské doby odečtena.

§ 11.

(¹) Včítání toto nastává jen u těch zaměstnanců, kteří do účinnosti tohoto zákona praxi již nastoupili nebo nastoupí ji, vykonávající předepsaná studia bez zaviněného průtahů.

(²) O tom, jak dalece průtah studii a nastoupení jest zaviněn, rozhodne příslušný ústřední úřad případně v dohodě s ministerstvem školství a národní osvěty.

Článek V.

Ustanovení pro státní osoby učitelské.

§ 12.

Ustanovení tohoto zákona vztahují se obdobně na státní osoby učitelské, podléhající služební pragmatice učitelské ze dne 28. července 1917, č. 318 ř. z., a na vysokoškolské asistenty a konstruktéry ustanovené podle § 1 min. nař. ze dne 1. ledna 1897, č. 9 ř. z.

§ 13.

Při započítávání doby z odborné praxe profesorům a učitelům odborných průmyslových, obchodních a zemědělských škol do postupu může příslušný ministr v mezích tímto zákonem stanovených přihlížeti též k vojenské službě v § 14 vytyčené.

Článek VI.

Ustanovení všeobecná.

§ 14.

(¹) Válečnou vojenskou službou rozumí se služba vojenská za války až do 28. října 1918 konaná nebo v zajetí ztrávená, dále služba souvisle s ní před vypuknutím války nastoupená; po 28. říjnu 1918 pak jen služba konaná v československém vojsku.

(²) Od této skutečné služby odečísti jest v případech článků III. a IV. službu presenční v průběhu jejím vykonanou, u domobránců pak presenční službu nekonavších, dobu, která presenční službě normální odpovídá, v obou případech nejvýše dva roky. Doba takto odečtená připočte se dodatečně potud, pokud zaměstnanec později by konal presenční službu vojenskou do postupu nezapočtenou.

(³) Za každé dva měsíce započitatelné válečné služby vojenské (odst. 1. a 2.) konané v letech 1914—1918 od nabytí stanovené kvalifikace, připočítá se vždy další jeden měsíc pro postup do vyšších požitků, až do úhrnné výměry 18 měsíců.

§ 15.

Včítání buď zásadně přiznáno jen v tom rozsahu, aby tím nebyly nabyty služební požitky vyšší než stejně dlouhou normální, do časového postupu započitatelnou civilní službou téhož odvětví.

§ 16.

(¹) Z výhod tohoto zákona mohou býti vyloučeni zejména ti zaměstnanci, kteří se k vojenské službě bývalého státu rakousko-uherského dobrovolně přihlásili anebo ji vykonávali v zápolí v takovém vojenském postavení, že z důvodů hospodářských ohledů nezasluhují, a konečně ti, kteří byvše přijati nebo ustanoveni setrvávají ve službě vojenské z vlastní vůle a ve lhůtě dekretem neb zákonem (§ 7 služ. pragm.) stanovené službu nenastoupí.

(²) Včítání vojenské služby a zkrácení postupových lhůt podle tohoto zákona je vyloučeno u oněch státních zaměstnanců, kteří až do jeho účinnosti do civilní státní služby byli přijati, pokud již s ohledem na jejich službu válečnou byli do vyšší hodnostní třídy imenováni, nebo pokud jim při jejich ustanovení z téhož důvodu započtena byla určitá období pro zařazení nebo postup do vyšších požitků (§ 50, odst. 3., § 51, posl. odst., služební pragmatiky ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z.).

(³) Doba započitatelná podle zákona ze dne 24. července 1919, č. 462 Sb. z. a n., nemůže býti vzata v úvahu pro přiznání výhod podle článků III. a IV. tohoto zákona.

§ 17.

Tímto zákonem nemění se ustanovení o započtení vojenské a válečné služby do výslužby.

§ 18.

Vyšší požitky plynoucí z výhod tohoto zákona se za dobu přede dnem účinnosti tohoto zákona nevyplácejí.

§ 19.

Zásad, na nichž je vybudován tento zákon, budiž obdobně použito i pro ostatní zaměstnance ve státních úřadech, podnicích a fondech státem spravovaných.

§ 20.

Zákon tento jest účinným pro zaměstnance systému uherského, pokud podrobeni budou ustanovením zákona z 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. (služ. pragm.), po případě ustanovením platným pro ostatní státní zaměstnance v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

§ 21.

(1) Výhody podle tohoto zákona přiznávají se jen k žádosti. Nařízení určí, do které doby nutno žádosti pod zirátkou nároku podati.

(2) Jest na žadateli, aby prokázal rozhodné okolnosti.

§ 22.

Tento zákon, jehož provedením pověřuji se veškerá ministerstva, nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Habrman v. r.

Hampl v. r.

Švehla v. r.,

jako ministr vnitra a v zastoupení nepřítomných ministrů pošt a telegrafů a zemědělství.

Dr. Heidler v. r.,

jako ministr obchodu a v zastoupení nepřítomného ministra železnic.

Sonnát v. r.,

jako ministr financí a správce ministerstva pro zásobování lidu.

Dr. Winter v. r.,

jako ministr sociální péče a v zastoupení nepřítomného ministra spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.,

jako ministr zahraničních věcí a v zastoupení nepřítomného ministra národní obrany.

Dr. Hodža v. r.,

jako ministr pro sjednocení zákonodárství a organizaci správy a v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Čís. 231.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. února 1920

o prodloužení platnosti příplatku k přejímacím cenám obilnin sklizně 1919.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uherského zák. čl. LXIII. z r. 1912 a čl. L. z r. 1914, a šu 6 nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 354 Sb. z. a n., se nařizuje toto:

§ 1.

Platnost ustanovení posledního odstavce § 1 nařízení ze dne 29. července 1919, č. 434 Sb. z.

a n., o přejímacích cenách obilnin sklizně 1919, se prodlužuje do konce měsíce března 1920. Proto za obilí, které se skutečně před 1. dubnem dodá, neb jako k dodávce pohotovému ohlásí a úředně zjistí, poskytne se k přejímacím cenám příplatek v obnosu Kč 20.— za 1 q.

§ 2.

Nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášky se zpětnou platností ode dne 1. března 1920. Provedením jeho pověřuje se ministerstvo pro zásobování lidu.

Dr. Veselý v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Sonnát v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Winter v. r.

Prášek v. r.

Dr. Franke v. r.

Staněk v. r.

Houdek v. r.

Hampl v. r.

Čís. 232.

Nařízení presidenta zemské správy politické v Praze ze dne 3 dubna 1920

o zrušení nejvyšších cen hovězích a telecích drobů pro Čechy.

Na základě § 6 nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. ledna 1920, č. 22 Sb. z. a n., nařizuje se pro Čechy toto:

§ 1.

Ustanovení § 1 nařízení presidenta zemské správy politické v Praze ze dne 22. ledna 1920, č. 46 Sb. z. a n., pokud jimi stanoveny byly nejvyšší ceny za hovězí a telecí droby, se zrušují.

§ 2.

Předchozí ustanovení nemění ničeho na trestnosti prodeje drobů zmíněných za přemrštěné, skutečné jich hodnotě neodpovídající ceny.

§ 3.

Ostatní předpisy uvedeného nařízení presidenta zemské správy politické v Praze zůstávají v platnosti.

§ 4.

Toto nařízení vstupuje ihned v platnost.

President zemské správy politické:

Kosina v. r.